

«کسب‌وکار» از انتظارات پیشکسوتان گزارش می‌دهد

لزوم احترام و حمایت از بزرگان تولید

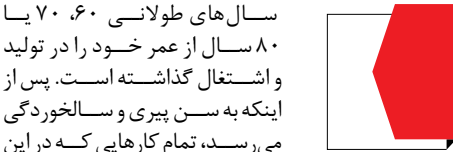
سال‌های طولانی ۶۰، ۷۰ یا ۸۰ سال از عمر خود را در تولید و اشتغال گذاشته است. پس از اینکه به سن پیری و سالخوردگی می‌رسد، تمام کارهایی که در این مدت برای کشور انجام داده است به فراموشی سپرده می‌شود.

متأسفانه در کشور ما نقش کسانی که در یک شغل یا یک کار تولیدی صاحب‌نام و موفق بوده‌اند، آن‌طور که باید دیده نمی‌شود، نه از تجربه و مهارت آنها آموزش می‌گیریم و نه در سیاست و تشکر از آن همه سرمایه‌ای که از تولید خود به ما عطا کرده‌اند، قدمی برمی‌داریم.

بسیاری از مواقع به سن پیری که رسیدند، منتظر مرگ آنها می‌مانیم. غافل از اینکه چه کسانی را از دست می‌دهیم. تقدیر و پایداری جاییگاه و مقام کسانی که در هر رشته یا مهارتی سرآمد بودند، عادت دیرینه بشر بوده است. از گذشته تاکنون تمام افراد موفق به مردم معرفی می‌شده‌اند یا مورد قدرانی قرار می‌گرفته‌اند، البته روش‌های قدرانی در کشورهای در زمان‌های مختلف متفاوت بوده است.

خیلی وقت‌ها می‌بینیم که یک بازیگر نمونه، فوتبالیست یا یک هنرمند با اعطای جوایزی در مناسبت‌های مختلف مورد تقدیر قرار می‌گیرد چرا که احساس می‌کنیم به کشور و جامعه خدمت می‌کنند.

بحث حاضر، قدرانی از کسانی است که در واقع تولید و اشتغال جامعه را به عهده دارند، کسانی که از عمر، وقت و همه انرژی خود برای تولید و اشتغال‌زایی گذاشته‌اند یا حتی در این راه دچار عارضه جسمی شده‌اند. خدمت این افراد بزرگ در کشوری که بر پایه رشد تولید می‌تواند به سرمایه‌های عظیم اقتصادی و در کنار آن در سایر حوزه‌ها هم به اتکالی این سرمایه به رشد اجتماعی، فرهنگی و... برسد، کم نیست.

بسیاری از مواقع به سن پیری که رسیدند، منتظر مرگ آنها می‌مانیم. غافل از اینکه چه کسانی را از دست می‌دهیم. تقدیر و پایداری جاییگاه و مقام کسانی که در هر رشته یا مهارتی سرآمد بودند، عادت دیرینه بشر بوده است. از گذشته تاکنون تمام افراد موفق به مردم معرفی می‌شده‌اند یا مورد قدرانی قرار می‌گرفته‌اند، البته روش‌های قدرانی در کشورهای در زمان‌های مختلف متفاوت بوده است.

خیلی وقت‌ها می‌بینیم که یک بازیگر نمونه، فوتبالیست یا یک هنرمند با اعطای جوایزی در مناسبت‌های مختلف مورد تقدیر قرار می‌گیرد چرا که احساس می‌کنیم به کشور و جامعه خدمت می‌کنند.

بحث حاضر، قدرانی از کسانی است که در واقع تولید و اشتغال جامعه را به عهده دارند، کسانی که از عمر، وقت و همه انرژی خود برای تولید و اشتغال‌زایی گذاشته‌اند یا حتی در این راه دچار عارضه جسمی شده‌اند. خدمت این افراد بزرگ در کشوری که بر پایه رشد تولید می‌تواند به سرمایه‌های عظیم اقتصادی و در کنار آن در سایر حوزه‌ها هم به اتکالی این سرمایه به رشد اجتماعی، فرهنگی و... برسد، کم نیست.

❖ دردهای بازنشستگی پیشکسوتان تولید

برخی از این پیشکسوتان به سن پیری می‌رسند، با گذر از آن همه سختی و تلاشی که در ایجاد یک شغل و کار تولیدی انجام داده‌اند، دچار افسردگی می‌شوند و خدمت بزرگ آنها بدون هیچ سیاست و قدرانی در گیرودار سن پیری فراموش

بیمه و... است. سیستم‌های حکومتی مثل شهرداری‌ها، ادارات و سازمان‌ها هر یک به‌نوعی به تولیدکننده هجوم می‌آورند و از وی سهمی می‌خواهند که در نتیجه تبعات سنگینی برای تولید کشور به همراه دارد. از طرف دیگر بانک‌ها نیز به دشمن درجه یک برای تولید تبدیل شده‌اند و مطالبات معوق خود را به اضافه سود خالص و جرایم از آنها دریافت می‌کنند. مانع دیگر تولید در کشور این است که با وجود مطرح شدن و ارائه بسته‌های حمایتی از جانب دولت برای تولید بالغ بر ۸۰ درصد این بسته‌ها به اهدافی غیر از آنچه که در این بسته‌ها آمده، اختصاص داده می‌شود؛ بنابراین براساس آنچه گفته شد، تولید دچار آسیب‌های فراوانی شده و اکنون در اغما به‌سر می‌برد.

عضو اتاق بازرگانی در پایان می‌گوید: لازم است حمایت از تولید، تولیدکنندگان و احترام به پیشکسوتان تولید کشور در برنامه روزمره دولت باشد که امید است فضای پسا برجام این شرایط و ایجاد این نوع برنامه‌ها را برای کشور فراهم سازد.

و مزایایی که برای آنها در نظر گرفته می‌شود، شروع به کار می‌کند، وی می‌گوید: در تمام دنیا حمایت از شان و منزلت اجتماعی تولیدکننده با عنوان تأمین اجتماعی شناخته می‌شود که به‌نوعی یک مدل از تشویق پیشکسوتان تولید هم می‌تواند باشد ولی متأسفانه در کشور ما یکسری مسائل دامنگیر بخش تولید است و مدام به آن ضربه می‌زند.

مثلاً هنگام ورشکست شدن یک تولیدکننده در کشور شخصیت حقیقی این فرد باید پاسخگوی شخصیت حقوقی اش باشد، در حالی که در دیگر کشورها تنها شخصیت حقوقی فرد است که پاسخگو است. این مشکل مانعی بزرگ برای پیشرفت کار آفرینان و استارت‌آپ‌ها در کشور است.

❖ تولید در اغما به سر می‌برد
محسنی در ادامه می‌گوید: از طرفی دیگر تولیدکننده مدام زیر بار فشار از جانب نهادهای نظارتی، مالیاتی،

دیرینه دارای ارزش بوده است، برای حمایت و احترام به حقوق پیشکسوتان تولید کشور لازم است که اتاق‌های بازرگانی و اصناف برنامه‌ای برای کار آفرینان بازنشسته آماده کنند که شامل احترام و تقدیر مادی و معنوی از این بزرگان باشد. این کارشناس اقتصادی می‌گوید: آنها سال‌های زیادی از عمر خود را در کار تولید گذرانده‌اند و آموزش‌های زیادی در اختیار نسل‌های آینده قرار داده‌اند و مهم‌تر از همه این‌که تجربه چندین و چند ساله خود را به نسل کنونی انتقال داده‌اند؛ بنابراین لازم است که به پاس قدرانی از سال‌ها فداکاری و تلاش پیشکسوتان در اتاق‌های اصناف، صندوق‌هایی برای حمایت از آنها شکل بگیرد تا این کار برای این نسل و نسل‌های آینده مشوقی در جهت گرایش به سمت تولید و اشتغال‌زایی باشد چرا که هر کسی برای شروع یک کار به گذشته‌گان و پیشکسوتان آن کار نگاه می‌کند و با توجه به ارزش‌گذاری جامعه برای این افراد و حقوق

«کسب‌وکار» از بازار اشتغال فارغ‌التحصیلان دانشگاهی گزارش می‌دهد

شکاف عمیق دانشگاه و بازار کار

آینده وارد بازار کار خواهند شد. از طرفی به‌طور سالانه اگر بخواهیم بگوییم حدود یک میلیون نفر وارد بازار کار می‌شوند، سالانه به ایجاد یک میلیون فرصت شغلی نیاز خواهد بود. همچنین براساس سرشماری سال ۹۰ بیش از ۹۲ درصد جمعیت کشور باسواد و با توجه به روند پرشتاب تحصیلات عالی در چند سال اخیر، بیش از ۱۸ درصد جمعیت کشور دارای تحصیلات عالی و حوزوی هستند، با ادامه این روند پیش‌بینی‌ها حاکی از افزایش سطح تحصیلات عمومی مردم دارد که این مساله مستلزم افزایش متناسب فرصت‌های شغلی است؛ موضوعی که هم‌اکنون به یکی از دغدغه‌های مهم سیاست‌گذاران کشور تبدیل شده است. طبق مطالعات سازمان همیاری اشتغال دانش‌آموختگان جهاد دانشگاهی، جمعیت فعال کشور تا سال ۱۴۰۰ به ۶۱ میلیون نفر خواهد رسید و به عبارتی دیگر ۵/۲ درصد رشد خواهد داشت، در نتیجه باید سطح اشتغال نیز از رشدی ۵/۲ درصد در سال برخوردار باشد تا وضعیت فعلی حفظ شود. به بیان دیگر تا سال ۱۴۰۰ باید ۲۹ میلیون فرصت شغلی در ایران ایجاد شود.

❖ شکاف عمیق میان دانشگاه و بازار کار
وی ادامه می‌دهد: شکاف عمیقی میان بازار کار و دانشگاه وجود دارد که در تعریف بیکاری پنهان یا آشکار می‌توان این شکاف را به وضوح دید. مثلاً از میان ۱۰ و ۱۲ درصد نرخ بیکاری جوانان که حدوداً بیش از ۲ برابر نرخ بیکاری کل کشور است، ۲۵ درصد بیکاری به‌اسم بیکاری آشکار از آن تعبیر می‌شود که منظور از آن نداشتن شغل است و در مجموع بیکاری کل کشور از جوان گرفته تا ۲۰ درصد بیکاری به بیکاری پنهان معروف است. بیکاری پنهان یعنی اینکه فرد به‌ظاهر شاغل است اما نظر کارایی و کارآمدی در شغلی که دارد، بهره‌وری ایجاد نمی‌کند. علت عمده این موضوع عدم تخصص و مهارت، خلاقیت و نوآوری و تکیه این افراد بر دانش روز است که به فاصله زیاد دانشگاه با بازار کار بر می‌گردد.

❖ در آینده نیاز به ایجاد فرصت شغلی بیشتر می‌شود
وحید شقاقی می‌گوید: ۴/۵ میلیون نفر دانشجو در دانشگاه‌های کشور وجود دارد که در آینده نزدیک حداکثر ظرف ۲-۳ سال

گرایش اقتصاد کشور در این حالت به سمت سرمایه‌گذاری در بخش ساخت و ساز است که لزومی به داشتن نیروی ماهر ندارد، در حالی که اگر نگرش اقتصاد در جهت حمایت از کارخانه‌ها و صنایع تولیدی باشد، ضرورت نیاز به نیروی متخصص و ماهر خود را نشان می‌دهد.

❖ پیمایش نیروی تحصیلکرده توسط دانشگاه

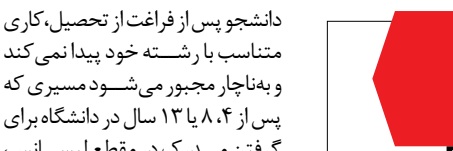
این کارشناس اقتصادی می‌گوید: متأسفانه دانشگاه‌ها هم مدام این نیروی جوان تحصیلکرده را پیمایش می‌کنند و به بازار کار می‌دهند، در حالی که این بازار هیچ‌گونه کششی برای جذب این نیروها ندارد. وی توضیح می‌دهد به‌علت عدم ارتباط میان دانشگاه و بازار کار نیز روزبه‌روز معضل بیکاری جوانان فارغ‌التحصیل افزایش می‌یابد یا بحث‌هایی چون اشتغال آنها در کارهای غیر مرتبط با رشته خود در کشور مطرح می‌شود.

در نهایت به‌هدر رفتن منابعی که صرف تحصیل و دانشگاه می‌شود، است.

❖ اقتصاد دلال محور است، نیروی تحصیلکرده نمی‌خواهد

دکتر وحید شقاقی، استاد دانشگاه در رابطه با علت بیکاری دانشجویان با اشتغال آنها در مشاغل غیر از رشته دانشگاهی خود به «کسب‌وکار» می‌گوید: در گذشته اشتغال کشور بین ۲۰/۵۰ تا ۲۱ میلیون نفر نوسان داشته است که به این مناسبت که در طول ۱۰ سال گذشته هیچ اشتغالی ایجاد نشده است، با اینکه مدام بر تعداد افراد جویای کار نیز اضافه شده است. علت این موضوع این است که دولت نتوانسته برای مردم طبق نیازی که دارند، شغل ایجاد کند.

وی با اشاره به تاثیر منفی وابستگی اقتصاد به نفت می‌گوید: متأسفانه اقتصاد ما مبتنی بر نیروی کار ماهر نیست و بخشی از علت مهم این موضوع به وابستگی اقتصاد کشور به نفت بر می‌گردد.

دانشجو پس از فراغت از تحصیل، کاری متناسب با رشته خود پیدا نمی‌کند و به‌ناچار مجبور می‌شود مسیری که پس از ۸، ۴ یا ۱۳ سال در دانشگاه برای گرفتن مدرک در مقطع لیسانس، فوق‌لیسانس یا دکتری طی کرده‌اند را از نو شروع کند یا در خانه می‌ماند و به انتظار گشایشی در بازار کار می‌نشیند یا اینکه به یادگیری مهارت‌های دیگری که برای وی امکان ایجاد شغلی دارد، در می‌پردازد و تمام آنچه که از دانشگاه آموخته، به قول گذشته‌گان در گوزه می‌گذارد. دانشجویانی که در رشته‌ای غیر از رشته دانشگاهی خود مشغول به کار هستند، کم نیستند و بازار کار رشته آنها اشباع شده است.

براساس آمارها ۱۵/۶ درصد بیکاری در کشور به فارغ‌التحصیلان دانشگاهی مربوط می‌شود که این میزان در مقایسه با نرخ بیکاری کل جامعه که ۱۰/۷ درصد است، فاصله زیادی دارد.

به‌طور کلی ۷۶۸ هزار فارغ‌التحصیل دانشگاهی بیکار در کشور وجود دارد که از این تعداد ۲۰۷ هزار و ۳۱۰ نفر دارای مدرک فوق‌دبلیوم، ۵۰۵ هزار و ۱۰ نفر دارای مدرک لیسانس، ۵۲ هزار و ۱۶۹ نفر دارای مدرک فوق‌لیسانس و دکتری حرفه‌ای و ۵۲ درصدی نفر نیز دارای مدرک دکتری تخصصی هستند. فاصله ۵ درصدی نرخ بیکاری دانش‌آموختگان با نرخ بیکاری کل، نشان‌دهنده افزایش نامتوازن تحصیلات عالی و اشتغال در کشور است.

یکی از مهم‌ترین دلایلی که باعث به‌وجود آمدن این شرایط شده، عدم ارتباط صحیح و منطقی بین دانشگاه و بازار کار است، تا جایی که هر یک از این بخش‌ها به‌صورت کاملاً جزیرهای و جدا از دیگری کار می‌کنند. دانشگاه‌ها امروز در رشته‌های گوناگونی بدون توجه به نیاز واقعی بازار کار دانشجو تربیت می‌کنند اما بازار کار تنها به آن بخشی از فارغ‌التحصیلان توجه دارد که بتوانند نیاز واقعی خود به نیروی کار را برطرف کنند.

❖ اشتغال فارغ‌التحصیلان در کاری غیر مرتبط با رشته تحصیلی

فارغ‌التحصیلان بیکار که ۲ برابر متوسط نرخ بیکاری کشور هستند، برای رهایی از بیکاری مجبور می‌شوند به سمت رشته‌هایی بروند که هیچ‌گونه سنخیتی با رشته آنها ندارند.

این موضوع در بسیاری از موارد حتی از بحران بیکاری برای کشور زاین‌بارتر است چرا که دانشجویی که هم فرصت و زمان زیادی را در پی کسب یکسری مهارت‌ها در دانشگاه سپری کرده و هم بر دوش خود، خانواده، دانشگاه و کشور هزینه‌هایی را تحمیل کرده، بدون هیچ نتیجه‌ای نه برای خود و نه جامعه دوباره باید برگردد و از نو هزینه کند و مهارت دیگری را جدا از رشته تحصیلی فراگیرد یا اینکه در سمتی که در آن هیچ تخصصی ندارد، مشغول به کار شود. پیامد این کار رواج بیکاری، اشتغال در یک شغل بدون داشتن مهارت و تخصص، عدم کارایی مشاغل، جایگزینی مراکز کسب مهارت و تخصص با دانشگاه، از بین رفتن جایگاه و نقش مهم دانشگاه در جامعه و

مدیر حفظ نباتات استان سیستان و بلوچستان به «کسب و کار» گفت

ممنوعیت واردات برای حمایت از موزستان‌ها

بی‌اساس‌اند و هیچ خطری مردم را تهدید نمی‌کند و اگر واردات موز از مرزهای سیستان و بلوچستان ممنوع شد، به خاطر جلوگیری از شیوع این بیماری در موزستان‌های استان بوده است. وی گفت: این قارچ حتی روی میوه موز هم وجود ندارد و تنها روی ساقه و شاخ و برگ درخت دیده می‌شود ولی چون ممکن است به همراه موزهای وارداتی شاخ و برگی هم وارد کشور شود، این اقدام پیشگیرانه صورت گرفته است. مدیر حفظ نباتات سیستان و بلوچستان در ادامه گفت: ۵ هزار هکتار از اراضی کشاورزی استان به کشت موز اختصاص دارد که تقریباً ۹۵ درصد کل سطح زیر کشت موز کشور است. وی موز را مهم‌ترین محصول این استان دانست و اضافه کرد: موزهای استان سیستان و بلوچستان اگرچه از نظر طول، نسبت به موزهای خارجی کوتاه‌ترند اما از نظر عطر و طعم، قابل مقایسه با محصولات خارجی نیستند. وی علت کیفیت بالای موز سیستان و بلوچستان را استفاده کمتر از کودهای شیمیایی عنوان کرد و گفت: کشت ما به صورت ارگانیک صورت می‌گیرد. وی ظرفیت کشت موز در استان را بسیار بیشتر از مقدار فعلی دانست و افزود: سازمان جهاد کشاورزی استان برنامه‌هایی برای افزایش کشت این محصول در نظر دارد که به‌زودی اجرایی خواهد شد.

با توجه به اعلام وزارت جهاد کشاورزی، مبنی بر انتشار بیماری خطرناک و قرنطینه‌ای پانامای موز در برخی کشورها و مخاطرات بالای ورود این بیماری به کشور، واردات میوه موز از طریق تمامی گمرک‌ها و مبادی ورودی استان سیستان و بلوچستان به‌استثنای گمرک میرجاوه ممنوع است. این اقدام در راستای جلوگیری از آلودگی موزستان‌های سیستان و بلوچستان به این بیماری صورت گرفت. اگرچه این بیماری برای موزستان‌ها بسیار خطرناک است اما با وجود آنچه برخی رسانه‌ها و سایت‌ها اعلام کرده‌اند، به هیچ‌وجه برای انسان خطری ندارد. در چند روز گذشته برخی از رسانه‌ها اعلام کردند این بیماری می‌تواند باعث مرگ انسان شود که به گفته کارشناسان بیشتر یک توهم است تا یک هشدار پزشکی.

۵ هزار هکتار از اراضی کشاورزی استان به کشت موز اختصاص دارد

غلامحسین تیموری، مدیر حفظ نباتات سازمان جهاد کشاورزی استان سیستان و بلوچستان، در گفتگو با «کسب و کار» گفت: بیماری پانامای موز که از جمله بیماری‌های قدیمی موزستان به‌شمار می‌رود، در چندین کشور دوباره شیوع پیدا کرده است. وی بیان کرد: این بیماری هیچ‌تأثیری بر میوه موز ندارد و تنها به درخت موز آسیب می‌رساند. به‌همین دلیل این بیماری هیچ خطری برای انسان ندارد. وی درباره خطری بیماری پانامای موز برای انسان، گفت: برخی سایت‌ها شایعاتی را منتشر کردند اما باید بگوییم که همگی

بازار فروش موز در کشور نخواهد داشت؛ ضمن این که واردات موز حتی از کشورهای درگیر آلودگی همچنان از مرزهای دیگر انجام می‌شود و تنها به‌دلیل همجواری موزستان‌های استان با پاکستان، موقتاً از این مرزها واردات صورت نمی‌گیرد؛ بنابراین

کاهش واردات نمی‌تواند دستاویزی برای فروشندگان در جهت افزایش قیمت باشد. به‌نظر می‌رسد این اقدام وزارت کشاورزی در راستای ممنوعیت واردات موز از جمله اقداماتی است که در گذشته سابقه چندانی نداشته است زیرا در کشور ما معمولاً

بعد از وقوع خسارت‌ها، تازه مسئولان به خود می‌آیند و سعی در جبران خسارت‌ها دارند. باشد که اینگونه دوراندیشی‌ها در همه زمینه‌های کشاورزی به‌خصوص سیب‌زمینی و خرما و گوجه‌فرنگی... نیز صورت‌پذیرد.

بازار فروش موز در کشور نخواهد داشت؛ ضمن این که واردات موز حتی از کشورهای درگیر آلودگی همچنان از مرزهای دیگر انجام می‌شود و تنها به‌دلیل همجواری موزستان‌های استان با پاکستان، موقتاً از این مرزها واردات صورت نمی‌گیرد؛ بنابراین

گفتگوی دوجانبه برای صادرات گندم روسیه به ایران

مبادلات خود با ایران در حوزه کشاورزی است. پیش از این مقامات سازمان نظارت بر محصولات کشاورزی و دامی روسیه اعلام کرده بودند که در نیمه دوم ماه جاری صادرات لبنیات و مرغ این کشور به ایران آغاز خواهد شد. ایران نیز میوه و سبزیجات به روسیه صادر خواهد کرد و سازمان نظارت بر محصولات کشاورزی روسیه طی هفته‌های گذشته نام ۲۵ شرکت ایرانی را به فهرست تأمین‌کنندگان محصولات کشاورزی موردنیاز این کشور وارد کرده است.

درباره مبادلات ۲ کشور در حوزه کشاورزی و به‌ویژه صادرات محصولاتی مانند گوشت، گندم و شکر از روسیه به ایران صورت گیرد. یکی دیگر از موضوعات مورد بحث افزایش صادرات سبزیجات از ایران به روسیه است. در کنار وزیر کشاورزی روسیه، مقامات فدرال و سازمان نظارت بر محصولات کشاورزی این کشور نیز در این مذاکرات شرکت خواهند کرد. نمایندگان دولت روسیه اعلام کرده‌اند که این کشور خواستار افزایش

وزارت کشاورزی روسیه از برگزاری مذاکره با وزارت جهاد کشاورزی کشورمان برای صادرات گندم به ایران خبر داد. به گزارش فارس به نقل از تاس، الکساندر تکاچوف، وزیر کشاورزی روسیه، در سفر خود به ایران قرار است با محمود حجتی، وزیر کشاورزی ایران در راستای توافق برای واردات گندم روسیه به ایران مذاکره داشته باشد. مقامات حوزه کشاورزی روسیه ابراز امیدواری کردند که در این سفر توافقاتی

«کسب و کار» گزارش می‌دهد

قرنطینه‌های طولانی مدت، مانع صادرات دام

۱۳۵ نفر در کشور ما به صادرات دام زنده مشغول هستند که استان خوزستان با بیش‌ترین تعداد صادرکننده در صدر آنها قرار دارد. در حال حاضر ۴ میلیون راس دام زنده مازاد در کشور وجود دارد که نیازمند بازار فروش هستند.

همچنین برای به‌روز کردن صنعت دامداری کشور و قرار گرفتن در ردیف ۷ قدرت تولید دام سبک، به ۳ میلیارد دلار سرمایه‌نیازمند هستیم که با توجه به وضعیت موجود و رکود عمیق در حوزه دام سبک به‌دلیل شرایط اقتصادی تولید موجود، تنها راه خروج از رکود، صادرات و توسعه آن است. این بخش نیازمند توجه ویژه وزیر و معاونت امور دام است تا باعث رونق اقتصادی در کشور شود.

ورود افسراد غیرمتخصص در بخش صادرات

در جلسه‌ای که دکتر خلیج، رئیس سازمان دامپزشکی کشور با صادرکنندگان استان خوزستان داشت، ابتدا پوریان، رئیس مجمع ملی صادرکنندگان دام ایران در خصوص مشکلاتی که صادرات دام با آن مواجه است، گفت: در بحث صادرات شاهد قرنطینه‌های طولانی مدت در بخش دام سبک و سنگین هستیم که هزینه‌های بالایی برای صادرکننده دارد و همین موضوع سبب شده که صرفه اقتصادی و رقابتی برای بازرگانان بخش دام نداشته باشد. همچنین در خصوص بر گه‌های درخواست از کشورهای مقصد نیز، باید منتظر بر گه درخواست یک‌ماهه از کشور مقصد باشیم تا بتوانیم صادرات را شروع کنیم. پوریان در خصوص دام ساده غیرمولد یا خدخی که بخش بزرگی از دام مازاد را تشکیل می‌دهد، بیان کرد: صادرات این نوع دام نیازمند اجازه از دامپزشکی است. وی ورود افراد غیرمتخصص در بخش صادرات را از مشکلات صادرکنندگان دانست.

نیاز به قرنطینه نیست، بدون قرنطینه ظرف مدت ۲ روز بعد از بررسی دام‌ها و وضعیت ظاهری آنها می‌تواند اجازه صادرات را دریافت کند. رئیس سازمان دامپزشکی کشور در این جلسه به دکتر کنار کوهی، رئیس سازمان دامپزشکی استان خوزستان اختیار کامل داد تا امر صادرات و توسعه آن در استان، تصمیم‌گیری کند

در خصوص صادرات به عراق نیز گفت: در صورتی که قراردادهایی میان شهرهای مرزی مثل اقلیم کردستان، میسان و بقیه‌شهرها انجام شود، دامپزشکی ملزم به اجرای آن است، چراکه به تسهیل صادرات کمک می‌کند و ما از آن حمایت می‌کنیم. دکتر خلیج در خصوص صادرات گوساله به عراق گفت: اگر صادرکننده‌ای مجوزی بیسازد مبنی بر اینکه

سیاست سازمان دامپزشکی است. وی در خصوص مدت زمان قرنطینه دام سنگین و سبک گفت: اگر سازمان دامپزشکی کشور مقصد، مدت زمان قرنطینه را تعیین کند، ما طبق آن عمل خواهیم کرد. در خصوص بر گه درخواست کشور مقصد، ما به چنین چیزی نیاز نداریم و تنها بر گه قرنطینه برای دامپزشکی مهم است. وی در مورد دام ماده

دامپزشکی استان صاحب‌اختیار تمام امور صادرات شد

پس از ارائه این گزارش دکتر خلیج، مدیرکل سازمان دامپزشکی کشور، ضمن تشکر از صادرکنندگان به‌عنوان فعالان اقتصادی و کسانی که زحمت اصلی و نهایی را می‌کشند، گفت: باید حمایت جدی و اساسی از این بخش صورت گیرد و این همان

اما و اگرهای آبیاری اراضی کشاورزی با پساب‌ها

موفقیت‌آمیز از فاضلاب و پساب در کشاورزی، در نظر گرفتن اثرات آن بر محیط‌زیست، محصولات کشاورزی، بهداشت و تندرستی انسان‌هاست. حمید کیانی اظهار داشت: در صورتی که شروط استفاده از پساب‌ها اعم از پساب فاضلاب و صنعتی رعایت نشود، آسیب‌های جدی‌ای به طبیعت و جوامع انسانی وارد می‌شود.

تهدید می‌کند، بلکه کیفیت خاک را نیز تحت‌تأثیر منفی قرار می‌دهد. تهدید آب‌های زیرزمینی، خاک و زمین‌های کشاورزی از جمله مسائل و چالش‌های زیست‌محیطی و بهداشتی است که کم‌وبیش به واسطه رعایت نکردن نکات اصولی و ضرورت‌های کشت و زرع بعضاً در برخی نقاط مشاهده می‌شود. یک کارشناس بهداشت محیط در چهارمحال و بختیاری گفت: باید توجه داشت که شرط استفاده

آبیاری اراضی کشاورزی با استفاده از پساب‌های خام یا تصفیه شده صنعتی و فاضلاب به‌دلیل کمبود آب و خشکسالی‌ها، چالشی است که سال‌ها مردم و مسئولان کشور را با دغدغه‌ها و مشکلاتی روبه‌رو کرده است. به گزارش ایرنا، آبیاری زمین‌های کشاورزی با فاضلاب خام و پسماندهای آلوده مضر است که پیامدها و عوارض متعددی دارد که نه تنها سلامت مردم را به‌دلیل تولید محصولات آلوده

